TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. balandžio 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendroji mokesčių sistema, taikoma įvairių valstybių narių patronuojančiosioms ir patronuojamosioms bendrovėms – Direktyva 2011/96/ES – 2 straipsnio a punkto i ir iii papunkčiai, I priedo A dalies ab punktas ir B dalies paskutinė įtrauka – Sąvokos „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“ ir „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“ – Gibraltare įregistruota ir jame pelno mokesčiu apmokestinama bendrovė“

Byloje C-458/18

dėl *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijos administracinis teismas, Bulgarija) 2018 m. liepos 5 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. liepos 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

„GVC Services (Bulgaria)“ EOOD

prieš

Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič (pranešėjas) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas G. Hogan,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. rugsėjo 11 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *„GVC Services (Bulgaria)“ EOOD*, atstovaujamos *advokat* D. Yordanov ir *solicitors* D. Tench, V. Nagrani, P. Montegriffo, G. Jackson ir E. Sheard,

– *Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia*, atstovaujamos N. Kalistratov ir S. Atanasova,

– Bulgarijos vyriausybės, atstovaujamos L. Zaharieva ir E. Petranova,

– Danijos vyriausybės, atstovaujamos J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff ir P. Z. L. Ngo,

* Proceso kalba: bulgarų.

– Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos F. Shibli, padedamo baristerių D. Yates ir L. Ruxandu,

– Europos Komisijos, atstovaujamos A. Armenia ir Y. Marinova,

susipažinęs su 2019 m. spalio 24 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvos 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 345, 2011, p. 8), 2 straipsnio a punkto i ir iii papunkčių, I priedo A dalies ab punkto ir B dalies paskutinės įtraukos išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Bulgarijoje įsteigtos *„GVC Services (Bulgaria)“ EOOD* (toliau – GVC) ir *Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia* (Sofijos skundų ir praktikos apmokestinimo ir socialinio draudimo srityje direkcijos direktorius, Bulgarija; toliau – direktorius) ginčą dėl pranešimo apie mokesčių perskaičiavimą, juo konstatuota mokesčių skola už dividendus, kuriuos laikotarpiu nuo 2011 m. liepos 13 d. iki 2016 m. balandžio 21 d. GVC paskirstė ir pervedė savo patronuojančiajai bendrovei *PGB Limited – Gibraltar*, įsteigtai Gibraltare.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Gibraltaro statusas

3 Pirmiausia reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, susijusioje su mokesčių, mokėtinų už laikotarpį iki 2020 m. vasario 1 d., skolomis, nereikia atsižvelgti į Susitarimą dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL L 29, 2020, p. 7).

4 Gibraltaras yra Europos teritorija, už kurios išorės santykius atsako valstybė narė, t. y. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, kaip tai suprantama pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį, ir kuriai taikomos Sutarčių nuostatos.

5 Vis dėlto Akte dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės stojimo sąlygų ir Sutarčių pritaikomųjų pataisų (OL L 73, 1972, p. 14; toliau – 1972 m. stojimo aktas) numatyta, kad tam tikros Sutarties nuostatos Gibraltarui netaikomos.

6 1972 m. stojimo akto 28 straipsnyje nustatyta:

„[Europos Sąjungos] institucijų aktai dėl [ESV] sutarties [I] priede išvardytų produktų ir produktų, kuriems, juos importuojant į [Sąjungą], turi būti taikomos konkrečios taisyklės dėl bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo, taip pat aktai dėl valstybių narių įstatymų dėl apyvartos mokesčių suderinimo netaikomi Gibraltarui, jei [Europos Sąjungos] Taryba, remdamasi [Europos] Komisijos pasiūlymu, vieningai nenusprendžia kitaip.“

7 Remiantis 1972 m. stojimo akto 29 straipsniu kartu su jo I priedo I dalies 4 punktu Gibraltaras nėra Sąjungos muitų teritorijos dalis.

Direktyva 2011/96

8 Direktyvos 2011/96 3–6 ir 8 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(3) šia direktyva siekiama neapmokestinti dukterinių bendrovių patronuojančioms bendrovėms mokamų dividendų ir kitų pelno paskirstymų mokesčiais, išskaičiuojamais prie šaltinio, bei panaikinti tokių pajamų dvigubą apmokestinimą patronuojančios bendrovės lygiu;

(4) tam, kad Sąjungoje būtų sukurtos analogiškos vidaus rinkai sąlygos ir kad būtų užtikrintas efektyvus tokios vidaus rinkos veikimas, gali būti reikalinga grupuoti įvairių valstybių narių įmones. Šių operacijų neturėtų apsunkinti apribojimai, kliūtys ar suvaržymai, atsirandantys, visų pirma, dėl valstybių narių mokesčių nuostatų. Dėl to būtina numatyti skirtingų valstybių narių įmonių grupavimui taikytinas konkurencijos požiūriu neutralias mokesčių taisykles, kad įmonės galėtų prisitaikyti prie vidaus rinkos reikalavimų, tarptautiniu lygiu padidėtų jų gamybiniai pajėgumai ir konkurencingumas;

(5) taip grupuojant įmones gali susidaryti patronuojančių ir dukterinių bendrovių grupės;

(6) iki įsigaliojant [1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, 1990, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147)] įvairių valstybių narių mokesčių nuostatos, reglamentuojančios patronuojančių ir dukterinių bendrovių santykius, buvo labai skirtingos ir paprastai mažiau palankios nei nuostatos, taikytos tos pačios valstybės narės patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms. Dėl to skirtingų valstybių narių įmonių bendradarbiavimo sąlygos buvo mažiau palankios nei tos pačios valstybės narės įmonių bendradarbiavimo sąlygos. Tam, kad būtų lengviau grupuoti įmones, buvo būtina šią kliūtį pašalinti sukuriant bendrąją sistemą Sąjungos lygiu;

<…>

(8) tam, kad būtų užtikrintas mokestinis neutralumas, būtina, kad iš dukterinės bendrovės patronuojančiai bendrovei paskirto pelno nebūtų išskaitomas mokestis prie šaltinio.“

9 Direktyvos 2011/96 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė šią direktyvą taiko:

a) pelno, kurį tos valstybės bendrovės gauna iš kitose valstybėse narėse esančių savo dukterinių bendrovių, paskirstymui;

b) pelno, kurį tos valstybės narės įmonės perduoda kitose valstybėse narėse esančioms savo dukterinėms įmonėms, paskirstymui;

<…>“

10 Šios direktyvos 2 straipsnio a punkte nustatyta:

„Šioje direktyvoje taikomos šios apibrėžtys:

a) „valstybės narės bendrovė“ – tai bet kuri bendrovė, kuri:
   1. yra vienos iš šios direktyvos I priedo A dalyje įvardytų formų;
   2. pagal valstybės narės mokesčių įstatymus mokesčių tikslais yra laikoma tos valstybės narės rezidente, ir pagal su trečiąja valstybe sudarytą dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarimą mokesčių tikslais nėra laikoma ne Sąjungos rezidente;
   3. be to, jai nustatyta prievolė mokėti vieną I priedo B dalyje išvardytų mokesčių be galimybės pasirinkti arba būti atleistai, arba kurį nors kitą mokestį, kuris pakeistų bet kurį iš tų mokesčių.“

11 Pagal minėtos direktyvos 5 straipsnį „iš pelno, kurį dukterinė bendrovė paskirsto savo patronuojančiai bendrovei, mokestis prie šaltinio neišskaitomas“.

12 Direktyvos 2011/96 I priedo A dalyje nustatytas šios direktyvos 2 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytų bendrovių sąrašas, o ab punkte minimos „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“.

13 Šio I priedo B dalyje pateiktas minėtos direktyvos 2 straipsnio a punkto iii papunktyje minėtų mokesčių sąrašas, kurio paskutinėje įtraukoje nurodytas „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“.

Bulgarijos teisė

14 *Zakon za korporativnoto podohodno oblagane* (Pelno mokesčio įstatymas) (DV, Nr. 105, 2006 m. gruodžio 22 d.) 194 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Mokestis prie šaltinio taikomas dividendams ir likvidavimo pajamoms, kurias Bulgarijos juridiniai asmenys skirsto:

1) užsienio juridiniams asmenims <…>

<…>

3. 1 dalis netaikoma, kai dividendai ir likvidavimo pajamos paskirstomi šiems asmenims ar institucijoms:

<…>

3) <…> užsienio juridiniam asmeniui, kuris yra Europos Sąjungos valstybės narės arba kitos [1992 m. gegužės 2 d.] Europos ekonominės erdvės susitarimo [(OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3)] susitariančiosios šalies rezidentas mokesčių tikslais, išskyrus paslėpto pelno paskirstymo atvejus.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 GVC yra pagal Bulgarijos teisę įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė, teikianti informacinių technologijų paslaugas. Iki 2016 m. vasario 1 d. jos visas kapitalas priklausė Gibraltare įsteigtai bendrovei *PGB Limited – Gibraltar*.

16 Laikotarpiu nuo 2011 m. liepos 13 d. iki 2016 m. balandžio 21 d. GVC paskirstė savo patronuojančiajai bendrovei *PGB Limited – Gibraltar* dividendus ir jai juos pervedė neišskaičiuodama ir nemokėdama mokesčio Bulgarijoje, nes manė, kad pagal Pelno mokesčio įstatymo 194 straipsnio 3 dalį ši patronuojančioji bendrovė gali būti laikoma užsienio juridiniu asmeniu, kurio buveinės vieta mokesčių mokėjimo tikslais yra Sąjungos valstybėje narėje.

17 Manydama, kad šiuo atveju už paskirstytus dividendus turėjo būti taikomas mokestis prie šaltinio, 2017 m. gruodžio 1 d. kompetentinga Bulgarijos mokesčių institucija priėmė pranešimą apie mokesčio perskaičiavimą, juo siekė susigrąžinti 930 529,54 Bulgarijos levų (BGN) (apie 476 000 EUR) sumą, iš kurių 669 690,32 BGN (apie 342 000 EUR) buvo pagrindinė suma ir 260 839,22 BGN (apie 134 000 EUR) delspinigiai. GVC užginčijo šį pranešimą ir pateikė administracinį skundą direktoriui; šis minėtą pranešimą patvirtino. GVC kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą su ieškiniu dėl patvirtinto pranešimo panaikinimo.

18 GVC tvirtina, kad Sąjungos teisė taikoma Gibraltarui, kuris yra Europos teritorija, už kurios išorės santykius atsako valstybė narė, kaip tai suprantama pagal SESV 355 straipsnio 3 dalį, ir kad dividendų paskirstymui netaikomos 1972 m. stojimo akto 28–30 straipsniuose numatytos išimtys. Šiuo aspektu pareiškėja laikosi nuomonės, kad patronuojančioji bendrovė atitinka Direktyvos 2011/96 2 straipsnio reikalavimus: ji gali būti prilyginta Didžiojoje Britanijoje įsteigtai bendrovei, o Gibraltare ji turi mokėti pelno mokestį, kuris, anot jos, prilygsta Direktyvos 2011/96 I priedo B dalyje nurodytam „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“.

19 Direktorius tvirtina, kad Direktyvos 2011/96 I priede nustatytas aiškus ir išsamus į jos taikymo sritį patenkančių bendrovių (A dalis) ir mokesčių (B dalis) sąrašas. Jis mano, kad šioje direktyvoje išsamiai apibrėžta jos taikymo sritis, todėl ji negali būti taikoma Gibraltare įsteigtoms bendrovėms, kurios ten apmokestinamos pelno mokesčiu, nes mokesčių teisės normos negali būti aiškinamos plačiai.

20 Abejodamas, ar GVC, Gibraltare registruotos patronuojančiosios bendrovės, kuri ten apmokestinama pelno mokesčiu, patronuojamoji bendrovė patenka į Direktyvos 2011/96 taikymo sritį ir dėl to Bulgarijoje ji turi būti atleista nuo mokesčio prie šaltinio, *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijos administracinis teismas, Bulgarija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos [2011/96] 2 straipsnio a punkto i papunktis, taikomas kartu su I priedo A dalies ab punktu, turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“ apima ir Gibraltare įsteigtas bendroves?

2. Ar Direktyvos 2011/96/ES 2 straipsnio a punkto iii papunktis, taikomas kartu su I priedo B dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“ apima ir Gibraltare mokamą pelno mokestį?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

21 Jungtinės Karalystės vyriausybė, formaliai nepareiškusi nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, rašytinėse pastabose nurodo, kad nėra būtina atsakyti į prejudicinius klausimus, kad būtų galima išspręsti ginčą pagrindinėje byloje.

22 Dėl Gibraltaro statuso pagal Sąjungos teisę, kaip jį patvirtino Teisingumo Teismas, *PGB Limited – Gibraltar*, Gibraltare įsteigta bendrovė, atitinka Pelno mokesčio įstatymo 194 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą sąlygą, t. y. būti užsienio juridiniu asmeniu, turinčiu savo buveinę mokesčių tikslais kitoje Sąjungos valstybėje narėje. Todėl, šios vyriausybės teigimu, nereikia aiškinti Direktyvos 2011/96.

23 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytą teisinį pagrindą ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su tikrove arba pagrindinės bylos dalyku, jeigu problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi faktinės ir teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

24 Nagrinėjamu atveju, kaip aiškiai nurodo pati Jungtinės Karalystės vyriausybė, pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės teisės nuostatos būtent ir yra Direktyvos 2011/96 perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės.

25 Be to, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti, ar *PGB Limited – Gibraltar*, Gibraltare įsteigta bendrovė, patenka į Direktyvos 2011/96 taikymo sritį tam, kad pateisintų GVC, jos patronuojamosios bendrovės, atleidimą nuo mokesčio prie šaltinio Bulgarijoje pagal šios direktyvos 5 straipsnį.

26 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad šioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašomas Direktyvos 2011/96 išaiškinimas yra nesusijęs su tikrove arba pagrindinės bylos dalyku arba kelia hipotetinę problemą, nes toks aiškinimas būtinas šiam ginčui išspręsti.

27 Taigi prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinių klausimų

28 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2011/96 2 straipsnio a punkto i ir iii papunkčiai, siejami su šios direktyvos I priedo A dalies ab punktu ir B dalies paskutine įtrauka, turi būti aiškinami taip, kad šiose nuostatose esančios sąvokos „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“ ir „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“ taikomos Gibraltare įsteigtoms bendrovėms, kurios ten apmokestinamos pelno mokesčiu.

29 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamam laikotarpiui taikoma Direktyva 90/435, iš dalies pakeista 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/98/EB (OL L 363, 2006, p. 129) (toliau – Direktyva 90/435), ir Direktyva 2011/96, kuri panaikino ir pakeitė šią pirmąją direktyvą. Kadangi reikšmingos nuostatos vis dėlto liko nepakitusios, šiuo atveju pakanka atsakyti į pateiktus klausimus, atsižvelgiant tik į reikšmingas Direktyvos 2011/96 nuostatas.

30 Pagrindinėje byloje reikšmingu laikotarpiu Gibraltaras buvo Europos teritorija, už kurios išorės santykius atsako valstybė narė, t. y. Jungtinė Karalystė, todėl Sąjungos teisė iš esmės buvo taikoma šioje teritorijoje pagal SESV 355 straipsnio 3 punktą, išskyrus 1972 m. stojimo akte aiškiai numatytas išimtis (2003 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-30/01, EU:C:2003:489, 47 punktas; 2017 m. spalio 12 d. Nutarties *Fisher*, C-192/16, EU:C:2017:762, 29 punktas; 2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Buhagiar ir kt.*, C-267/16, EU:C:2018:26, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Dėl Direktyvos 2011/96 reikia pažymėti, kad ji buvo priimta remiantis SESV 115 straipsniu, kuriuo Tarybai leidžiama priimti direktyvas dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, turinčių tiesioginį poveikį vidaus rinkos sukūrimui ir veikimui, suderinimo. Pagal jos 3–6 konstatuojamąsias dalis šios direktyvos tikslas yra atleisti nuo mokesčio prie šaltinio patronuojamųjų bendrovių paskirstytus dividendus ir kitą pelną jų patronuojančiajai bendrovei ir panaikinti šių pajamų dvigubą

apmokestinimą patronuojamosios bendrovės lygiu tam, kad būtų palengvintas bendrovių grupavimas Sąjungoje (šiuo klausimu dėl Direktyvos 90/435 žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, 35 ir 36 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

32 Kaip išvados 30 punkte pažymėjo generalinis advokatas, neginčijama, kad Direktyvai 2011/96 netaikoma nė viena iš 1972 m. stojimo akto 28 ir 29 straipsniuose numatytų išimčių.

33 Atsižvelgiant į tai, siekiant išsiaiškinti, ar Gibraltare įsteigtos patronuojančiosios bendrovės, kurios ten apmokestinamos pelno mokesčiu, gali pasinaudoti Direktyvos 2011/96 5 straipsnyje numatytu valstybėse narėse įsteigtų jų patronuojamųjų bendrovių paskirstyto pelno atleidimu nuo mokesčio prie šaltinio, reikia atsižvelgti į šios direktyvos nuostatas, kurios apibrėžia jos materialinę taikymo sritį, t. y. į kumuliacines sąlygas, numatytas Direktyvos 2011/96 2 straipsnio a punkte, siejamame su šios direktyvos I priedo A dalies ab punktu ir B dalies paskutine įtrauka.

34 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad, kaip jau konstatuota šio sprendimo 29 punkte, kadangi šių nuostatų taikymo sritis iš esmės sutampa su Direktyvos 90/435 nuostatomis, Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su antrąja iš šių direktyvų, taip pat taikoma pirmajai iš šių direktyvų (2018 m. birželio 14 d. Nutarties *GS*, C-440/17, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:437, 30 punktas). Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyva 90/435 nesiekiama nustatyti bendros sistemos visoms valstybių narių bendrovėms ar visų rūšių kapitalo dalims (2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Les Vergers du Vieux Tauves*, C-48/07, EU:C:2008:758, 49 punktas ir 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Gaz de France – Berliner*, C-247/08, EU:C:2009:600, 36 punktas).

35 Iš to matyti, kad, kaip išvados 36 punkte pažymėjo generalinis advokatas, teisinio saugumo sumetimais bet kokia galimybė pagal analogiją išplėsti Direktyvos 2011/96 taikymo sritį kitoms bendrovėms nei išvardytosios šios direktyvos I priedo A dalyje, atmetama, nes šios direktyvos materialinė taikymo sritis apibrėžta išsamiame bendrovių sąraše.

36 Antra, reikia pabrėžti, kad iš Direktyvos 2011/96 2 straipsnio a punkto, siejamo su jos I priedo A dalies ab punktu ir B dalies paskutine įtrauka, formuluotės matyti, kad, kiek tai susiję su Jungtine Karalyste, Direktyva 2011/96 taikoma tik „bendrovėms, įsteigtoms pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“ ir apmokestinamoms „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“.

37 Šiose nuostatose yra aiški nuoroda į Jungtinės Karalystės įstatymus. Jos turi būti aiškinamos pagal taikytiną nacionalinę teisę (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Bank Handlowy ir Adamiak*, C-116/11, EU:C:2012:739, 50 punktą).

38 Reikia pažymėti, kad rašytinėse pastabose Jungtinės Karalystės vyriausybė patikslino, jog pagal šios valstybės narės nacionalinę teisę bendrovės, įsteigtos pagal jos įstatymus, gali būti tik tos bendrovės, kurios laikomos įsteigtomis Jungtinėje Karalystėje, ir tokios bet kuriuo atveju nėra Gibraltare įsteigtos bendrovės (to oficialiai neginčijo kitos proceso Teisingumo Teisme šalys).

39 Be to, ši vyriausybė patikslino (tai taip pat nėra ginčijama), kad pagal Jungtinės Karalystės vidaus teisę Gibraltare taikomas mokestis nėra „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“.

40 Iš to, atsižvelgiant į Teisingumo Teismui pateiktą bylos medžiagą, matyti, kad Gibraltare įsteigtos bendrovės neatitinka Direktyvos 2011/96 2 straipsnio a punkto i papunktyje, siejamame su šios direktyvos I priedo A dalies ab punktu, numatytos taikymo sąlygos ir kad Gibraltaro nustatyta mokesčių sistema neatitinka šios direktyvos 2 straipsnio a punkto iii papunktyje, siejamame su jos I priedo B dalies paskutine įtrauka, numatytos taikymo sąlygos.

41 Pirma išdėstyti argumentai nepažeidžia pareigos klostantis pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms laikytis SESV 49 ir 63 straipsnių ir galbūt patikrinti, ar patronuojamosios bendrovės Bulgarijoje paskirstyto pelno apmokestinimas Gibraltare įsteigtai patronuojančiajai bendrovei, atsižvelgiant į

įsisteigimo teisę arba laisvą kapitalo judėjimą, kuriuo naudojasi Gibraltare įsteigtos įmonės (2017 m. spalio 12 d. Nutarties *Fisher*, C-192/16, EU:C:2017:762, 26 ir 27 punktai), yra apribojimas, ir, jei taip, ar toks apribojimas yra pateisinamas.

42 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2011/96 2 straipsnio a punkto i ir iii papunkčiai, siejami su šios direktyvos I priedo A dalies ab punktu ir B dalies paskutine įtrauka, turi būti aiškinami taip, kad šiose nuostatose esančios sąvokos „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“ ir „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“ neapima Gibraltare įsteigtų bendrovių, kurios ten apmokestinamos pelno mokesčiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvos 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, 2 straipsnio a punkto i ir iii papunkčiai, siejami su šios direktyvos I priedo A dalies ab punktu ir B dalies paskutine įtrauka, turi būti aiškinami taip, kad šiose nuostatose esančios sąvokos „bendrovės, įsteigtos pagal Jungtinės Karalystės įstatymus“ ir „*corporation tax* Jungtinėje Karalystėje“ neapima Gibraltare įsteigtų bendrovių, kurios ten apmokestinamos pelno mokesčiu.

Parašai.